

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 37.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366884800.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Engang var der stort Selskab ved hans Hof Da han var træt af Dandsen og de andre Forlystelser, satte han sig hændelsesviis ned ved et Tavlebord, og tog nogle Tærninger i Haanden, for at lege dermed for sit mindste Barn; men da Tærningerne trillede hen over Bordet, foer der pludselig en Gysen igjennem ham, og et grueligt Lys gik op for hans Sjæl: »fordømte Tærninger - raabte han - I har kostet mig min Salighed« Som afsindig forlod han Selskabet og aabenbarede nu i Eenrum sin bekymrede Hustrue den hele rædsomme Hemmelighed, som nu først saa pludselig var kommet tilbage i hans Erindring. »Jeg 38 har været vanvittig - raabte han - jeg staaer alt med Foden i Afgrunden, viis mig en Udvei! ingen Bod og Piinsel er saa stor, at jeg jo vil underkaste mig den; men jeg faaer aldrig Ro, før min grusomme Kreditor selv giver mig sin Fordring tilbage; vidste jeg kun hvor han var at finde, skulde jeg saa søge ham ved Verdens Ende jeg vilde gaae og bringe ham hvad Offer han fordrer.«